

Rimpels
in mijn gelaat
vertellen mijn verhaal

Ik omarm het ouder worden

In samenwerking met:

Uitgeverij StoryLand / MaryDes Designs Ltd

p.a. Nijverheidsstraat 70

2160 Wommelgem

België

www.storyland.be

info@storyland.be

ISBN: 9789403768847

NUR: 402

Copyright: © 2024 Lieve Neve

Omslag en vormgeving: MaryDes Designs Ltd

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de uitdrukkelijk bij wet bepaalde uitzonderingen mag niets uit dit boek verveelvoudigd, in een geautomatiseerd gegevensbestand worden opgeslagen of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever of de auteur.

Rimpels
in mijn gelaat
vertellen mijn verhaal

Ik omarm het ouder worden

LIEVE NEVE

Inhoud

1. Voorwoord	7
2. Wie ben ik?	8
3. Jeugdervaringen	9
4. Jongvolwassenheid	13
5. Verloren dromen	15
6. Nieuwe liefde	17
7. Nieuwe partner	19
8. Open gesprek met mijn moeder	21
9. Dieptepunten	24
10. Verlies - Afscheid	27
11. Gedichten, speciaal voor mijn zoon.....	30
12. Geloof kwijt.....	32
13. Hier ben ik even de weg kwijt.....	33
14. Ben nu ouder.....	34
15. Teleurstellingen	36
16. Aanvaarden - Evenwicht.....	38
17. Emotie - Kwetsbaarheid	40
18. Dat kleine meisje.....	41
19. Omgaan met vreugde en verdriet	42
20. Mijn moeder, ze wordt oud.....	43
21. Spiegelbeeld.....	46
22. Wanneer ik niet meer jong ben	48
23. Hoe waardig ouder worden?.....	49
24. Hoe ervaar ik het ouder worden?	52
25. Verhaal van een vriend.....	54
26. Angst om ouder te worden	55
27. Gevangen in je eigen lichaam.....	57
28. Voel jij je soms ook zo verdrietig?	61

29. Eenzaam ouder worden.....	68
30. Vaarwel aan het jong zijn.....	70
31. Vergankelijkheid - bijnadoodservaringen	73
32. Leven na het stoffelijk lichaam.....	74
33. Ik ben niet perfect.....	77
34. Spijt	80
35. Praten is heel belangrijk	81
36. Wat als ik er niet meer ben?	83
37. Nu leven	85
38. Eigen leven leiden	86
39. Ik ben nu oma	87
40. Fantasie	89
41. Dansnamiddag	91
42. Terugblik op mijn leven	92
43. Herinneringen - Nostalgie	94
44. Is er een God?	97
45. Hoe is het geloof ontstaan?	101
46. Een gesprek tussen mijn vriendin Els en mezelf .	104
47. Dankbaar voor het leven.....	111
48. Ik omarm het ouder worden.....	112
49. Mooie tekst, geschreven door een vriend.....	113
50. Men zegt.....	115
51. Ik heb geleerd.....	116
52. Een boodschap van hoop en aanmoediging.....	117
53. Slotwoord	119
54. Nawoord.....	120

1. Voorwoord

Ik stel jullie mijn nieuw boek voor: ‘Rimpels in mijn gelaat vertellen mijn verhaal’. Welkom, ‘het is eigenlijk een reis door mijn leven’. Dit boek is een uitnodiging om samen met mij op reis te gaan door de kronkels van het menselijk bestaan. Ik vertel mijn verhaal van de levensloop met al zijn hoogte- en dieptepunten, vreugde en verdriet, teleurstellingen en triomfen.

Ieder van ons wordt geboren met een blanco blad, maar naarmate de tijd verstrijkt, begint dat blad zich te vullen met verhalen van ons leven. Het begint met onze jeugd, een tijd van ontdekking, verwondering en dromen. Dan komen de uitdagingen van de volwassenheid waar we leren wie we zijn, wat we willen en wat we kunnen bereiken. De lessen van ouder worden en de voldoening van het terug kijken op een leven.

Het pad van het leven is zelden rechtlijnig. Ik word geconfronteerd met obstakels die mij uitdagen, teleurstellingen die mij ontmoedigen en keuzes die mij definiëren. Maar ik vond ook momenten van zuivere vreugde, liefde die mij verwarmde en successen die mij deden lachen. Ik schrijf ook over het onderwerp ‘geloof’.

Ik zal ook praten over de rol van ouderschap, de betekenis van liefde en relaties en de onvermijdelijke confrontatie met vergankelijkheid en verlies. Maar we zullen ook licht werpen op de veerkracht van de menselijke geest, de kracht van verbondenheid en de mogelijkheid van groei, zelfs in de donkerste tijden.

Door enkele verhalen van anderen te verkennen, hun ervaringen te delen en hun wijsheid te absorberen, hopen we te begrijpen wat het betekent om mens te zijn.

Dus, sla de pagina om en laten we samen op reis gaan, door het weefsel van het leven, waar elke draad een verhaal vertelt en elk hoofdstuk een les biedt.

2. Wie ben ik?

Ik stel me even aan jullie voor: ik ben Liliane Neve, auteursnaam: Lieve Neve. Moeder van twee dochters en een zoon. De zoon is spijtig genoeg aan een zwaar werkongeval overleden. Ik heb drie kleinkinderen en drie achterkleinkinderen. Ik ben schrijfster van vijf boeken en met dit boek er bij mijn zesde.

1. Hopeloos & Machteloos
2. Levenslang slachtoffer
3. Liefde waaide als een wervelwind door haar leven
4. Dagboek Gebroken roos
5. 13 jaar en smoorverliefd
6. Rimpels in mijn gelaat vertellen mijn verhaal

3. Jeugdervaringen

Jeugdervaringen, oftewel de ervaringen die iemand heeft opgelopen tijdens de kindertijd, spelen een cruciale rol in de vorming van de persoonlijkheid, gedragingen en het emotionele welzijn van een individu. Deze ervaringen kunnen zowel positief als negatief zijn en hebben vaak een langdurige invloed op het leven van een persoon. Gebrek aan emotionele of fysieke zorg kan leiden tot hechtingsproblemen en moeilijkheden in het aangaan van gezonde relaties in de toekomst. Kinderen die te maken krijgen met fysiek, emotioneel of seksueel misbruik, lopen een groter risico op het ontwikkelen van psychische problemen zoals depressie, angst en posttraumatische stressstoornis.

Ik was ongeveer vier jaar oud toen mijn ouders besloten om me te plaatsen in een internaat te Borchtlombeek. Ik heb me altijd afgevraagd waarom en om welke reden: Was ik als baby niet gewenst? Zagen mijn ouders me niet graag? Was ik een te grote last voor mijn ouders?

Meestal kwamen die vragen in mij op tijdens de misviering, dan vouwde ik mijn handen en vroeg Jezus: 'Laat mijn moeder me terug graag zien, ik mis haar, ik heb haar nodig en wil zo graag bij haar zijn.'

Voortdurend vroeg ik me af waarom mijn zussen Vera en Gerda wel thuis mochten blijven. Wat was de ware reden dat mijn ouders besloten om mij te plaatsen? Hebben mijn ouders wel ooit echt om mij gegeven? De keren dat mijn moeder mij is komen bezoeken in het internaat, kan ik op een hand tellen, om nog maar te zwijgen van mijn vader, die heb ik helemaal niet gezien. Zij waren wel heel vroeg gescheiden.

Ergens moet mijn moeder me toch een beetje graag gezien hebben, want met het weinige geld dat ze had, heeft ze mij voor

mijn eerste communie toch maar een mooie pop cadeau gedaan. Ik was toen acht jaar. Als tweede geschenk mocht ik enkele dagen mee naar huis en daar stond er een verrassing op mij te wachten. Ik kreeg nog een poppenwagen cadeau. Niet lang daarna moest ik terug naar het internaat.

Mijn ouders hebben nooit echt om mij gegeven, ik merkte dat vooral op aan de laatste jaren van mijn verblijf in het internaat. Het leek of ik voor hen niet meer bestond.

Ik was pas twaalf jaar oud, maar voelde me al ouder dan mijn jaren. Op mijn twaalf jaar mocht ik terug naar huis. Maar niet voor lang, mijn stiefvader kon niet van mijn lijf blijven en na een proces van een paar maanden, stuurde de jeugdrechter mij terug naar het internaat en ... hij vloog de gevangenis in. Ik kan je verzekeren dat dit een hele impact heeft gehad op mijn verdere leven. Die gebeurtenissen zijn neergeschreven in mijn boek ***‘Levenslang slachtoffer’***.

Het terugkeren naar het internaat leek voor mij een laatste hoop op een beter leven. Misschien zou ik daar toch liefde vinden, of op zijn minst veiligheid. Maar toen ik daar aankwam, voelde het alsof ik terug in een andere wereld belandde. De andere kinderen waren vreemden voor mij en de leraren evenzeer. Er waren weer nieuwe opvoeders aangenomen. En hoewel de muren van het internaat me fysiek beschermden, kon het mij niet behoeden tegen de pijn van een liefdeloze jeugd.

De warmte en de gezelligheid van een gezin heb ik niet gekend, maar wel gemist. In het internaat kon ik nergens terecht met mijn problemen. Ik bleef achter met pijn in mijn hart. In die tijd waren er nog geen professioneel opgeleide mensen zoals psychologen en psycho-therapeuten. En de nonnen zelf waren daar ook niet voor opgeleid. Met andere woorden: je kon nergens terecht.

Ik had geleerd om mezelf te redden, om onzichtbaar te zijn in de drukte van het internaat. Maar er was één ding dat heel emotioneel en zwaar woog op mijn prille jeugd en dat was het seksuele misbruik op mijn dertiende jaar. De gedachte om dit heel mijn leven mee

te dragen, zal nooit wennen. Het was een geheim dat ik met me meedroeg, een last die ik niet kon delen.

Er was één non met een stijf been, zuster Bernadette. Zij kon mij langs geen kanten uitstaan, wat wederzijds was. Ze was altijd zo onvriendelijk tegen mij. Ze had een pik op mij. Waarom? Dat heb ik nooit geweten. En juist die non was van wacht op onze slaapzaal. Die avond had ik het heel moeilijk om in te slapen. Tijdens haar ronde merkte zuster Bernadette op dat ik nog wakker was. Ze zei op een hautaine toon: ‘Wel Liliane, kan je niet slapen?’

Voor ik het goeden wel wist, kwam mijn antwoord nogal nors over. Ik heb kort ‘neen’ geantwoord. Het gevolg was dat ik onmiddellijk een pak slaag kreeg omdat ik zagezegd ‘onbeleefd’ was tegen haar. De ochtend nadien werd ik wakker gemaakt en merkte ik meteen dat mijn bed nat was ... Met schrik stond ik op en vroeg me af: wat nu? Zuster Bernadette merkte dat mijn nachtkleed nat was. Dat was voor haar hét ultieme moment om mij voor alle andere kinderen te schande te zetten! Verschrikkelijk! Ze nam me bij de haren vast en met haar linkerhand nam ze het natte laken. Daarna sleurde ze mij naar voor en daar moest ik op mijn knieën gaan zitten. Ze gooide het natte laken over mijn hoofd en met een ironische lach zei ze: ‘Als het nog eens gebeurt, krijg je dezelfde straf!’ Je kunt je voorstellen hoe ik me daarbij voelde: vernederd in het bijzijn van al de kinderen, gekleineerd, iedereen lachte me uit. Ik voelde me verschrikkelijk eenzaam en triest! Ze verweet me ook dat ik niets waard was en dat ze echt niet verbaasd was dat zelfs mijn moeder me niet graag zag. Haar woorden hadden me zo diep geraakt, mijn verdriet was zo intens, zo pijnlijk. Ik voelde me de rest van de dag heel ziek! Was dit het leven van een kind? Dat was een verschrikkelijke tijd, het heeft voor de rest van mijn leven een litteken achter gelaten.

Door dat gevoel van niet gewenst te zijn, ging ik mijn best doen, zodat mensen me wel leuk zouden vinden. Maar dat druist in tegen wie ik werkelijk ben. Ik deed al het mogelijke om leuk gevonden te worden, maar dat zorgde voor een conflict binnen in mezelf.

Ik wilde liefde voelen, geliefd worden en gezien worden. In mijn latere leven komt dat tot uiting. Ik wist dat ik nog een lange weg te gaan had, maar ik was vastbesloten om te overleven.

4. Jongvolwassenheid

Het volwassen worden, ofwel de overgang van adolescentie naar jongvolwassenheid, is een belangrijke en vaak complexe fase in het leven van een individu. Deze periode omvat verschillende aspecten van groei en ontwikkeling, zowel fysiek als emotioneel en sociaal.

Het proces van volwassen worden is uniek voor ieder individu en kan sterk variëren afhankelijk van culturele, sociale en persoonlijke factoren. Het is een tijd van grote veranderingen en groei, maar ook van uitdagingen en zelfontdekking.

Jongvolwassenheid is een tijd van grote kansen en mogelijkheden, maar ook van aanzienlijke uitdagingen en verantwoordelijkheden. Het is een periode waarin individuen belangrijke fundamenten leggen voor hun toekomstige levenskwaliteit.

Het leven vormt ons op verschillende manieren en door verschillende ervaringen. Onze persoonlijkheid, overtuigingen en gedragingen worden beïnvloed door de situaties die we meemaken, de mensen die we ontmoeten en de keuzes die we maken. Onze opvoeding en de waarden en normen die we van thuis uit meekrijgen (in mijn geval het internaat), spelen een grote rol in wie we worden. Ouders en verzorgers leggen de basis voor onze ontwikkeling en sociale interacties.

Elke ervaring, zowel positief als negatief, draagt bij aan onze groei. Uitdagingen, zoals verlies, ziekte of tegenslagen, kunnen ons veerkrachtiger maken, terwijl successen en geluismomenten ons zelfvertrouwen kunnen vergroten. Kortom, we worden gevormd door een samenspel van interne en externe factoren. Het is een voortdurend proces van leren, aanpassen en groeien. Door na te denken over onze ervaringen en wat we hebben geleerd, kunnen we bewuste keuzes maken over wie we willen zijn en hoe we willen